

DSK-III.7030.1.60.2025

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.), w związku z art. 376 pkt 2b i art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) oraz art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Książa Wielkopolskiego

POSTANAWIAM

Zaopiniować pozytywnie realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa obiektów do chowu drobiu na terenie istniejącego gospodarstwa w miejscowości Sebastianowo na dz. o nr ewid. 14 obręb 0011 Mchy, gmina Książ Wlkp.”.

UZASADNIENIE

Pismem znak: G.6220.11.2025 z dnia 11.09.2025 r. (data wpływu: 16.09.2025 r.), Burmistrz Książa Wielkopolskiego przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpił do Marszałka Województwa Wielkopolskiego z prośbą o opinię dla planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa obiektów do chowu drobiu na terenie istniejącego gospodarstwa w miejscowości Sebastianowo na dz. o nr ewid. 14 obręb 0011 Mchy, gmina Książ Wlkp.”.

Do pisma została załączona kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wraz z załącznikami w formie elektronicznej. Z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpił Krzysztof Binkowski,
[REDAKTED].

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b w związku z § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Ponadto, przedsięwzięcie (w wariantcie chowu brojlerów) zalicza się do instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Obowiązek posiadania pozwolenia zintegrowanego wynika z zaliczenia przedmiotowej instalacji do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości wymienionej w ust. 6 pkt 8 lit. a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169).

Wobec powyższego na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, organem właściwym do wydania niniejszej opinii jest Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Opinia swoim zakresem obejmuje wyłącznie kwestie związane z etapem eksploatacji instalacji, gdyż na gruncie przedmiotowego postępowania Marszałek Województwa Wielkopolskiego pełni rolę organu współdziałającego z uwagi na kompetencje do wydania pozwolenia zintegrowanego, a więc pozwolenia określającego warunki korzystania ze środowiska. Z tego względu tutejszy Organ dokonuje analizy przedłożonej dokumentacji pod względem ustawowych wymagań dotyczących tego pozwolenia.

W toku postępowania wyjaśniającego Marszałek Województwa Wielkopolskiego wezwał Inwestora do złożenia pisemnych wyjaśnień do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Burmistrz Książa Wielkopolskiego przekazał wyjaśnienia merytoryczne Inwestora.

Na terenie przedmiotowego przedsięwzięcia, aktualnie prowadzony jest chów trzody chlewnej w trzech budynkach inwentarskich. Gospodarstwo jest fazy rozbudowy na podstawie innej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na terenie gospodarstwa znajduje się: 8 budynków inwentarskich o łącznej obsadzie 231,53 DJP (227 szt. loch/loszek, 560 szt. prosiąt - przychówek, 1 696 szt. prosiąt o wadze ok. 25-30 kg i 764 szt. tuczników o masie ciała powyżej 110 kg), zespół budynków gospodarczych, w których magazynowane są maszyny, narzędzia rolnicze, pasze (powierzchnia zabudowy ok. 610 m²), budynek mieszkalny Inwestora o powierzchni zabudowy ok. 195,0 m², zbiornik na ścieki socjalno-bytowe o pojemności ok. 40,00 m³, przepompownia ze zbiornikiem pośrednim o powierzchni zabudowy ok. 25,60 m², zbiornik na gnojovicę o powierzchni zabudowy ok. 314,00 m², pojemność ok. 1 400 m³, podwórze, 8 silosów na pasze - 5 szt. o ładowności ok. 5 Mg i 3 szt. o ładowności ok. 14 Mg. W ramach planowanego przedsięwzięcia Inwestor planuje: budowę dwóch obiektów do chowu brojlerów lub indyczek z zapleczem socjalnym, każdy z obiektów o powierzchni zabudowy do 3 673 m², montaż silosów paszowych (na każdy obiekt po 3 silosy o ładowności do 30 Mg każdy), budowę zbiornika na ścieki bytowe, budowę zbiorników na wody z mycia, montaż kontenera do magazynowania sztuk padłych, montaż zbiorników na gaz propan-butan, budowę niecek dezynfekujących, wykonanie utwardzeń terenu (dojścia, dojazdy).

Zgodnie z raportem obsada dwóch planowanych budynków inwentarskich wynosić będzie łącznie maksymalnie 886,08 DJP (wariant chowu indyczek). W obu kurnikach prowadzony będzie jednocześnie wyłącznie chów brojlerów (łącznie 149 624 szt. tj. 598,496 DJP) albo wyłącznie chów indyczek (łącznie 36 920 szt. tj. 886,08 DJP) – dwa warianty (Inwestor nie przewiduje prowadzenia w jednym kurniku chowu indyczek, a w drugim chowu brojlerów). Łączna maksymalna obsada gospodarstwa (trzoda chlewna + drób) wyniesie 1 117,61 DJP.

W planowanych obiektach Inwestor zamierza prowadzić chów drobiu w 2 wariantach. Wariant 1 – chów brojlerów kurzych prowadzony będzie w systemie ściółkowym, w cyklu 6 tygodniowym. W ciągu roku przeprowadzonych będzie 6 pełnych cykli hodowlanych. Po zakończeniu cyklu chowu nastąpi czyszczenie (wodą pod ciśnieniem) i dezynfekcja budynków. Wariant 2 – chów indyczek. Cykl zaczyna się przyjęciem jednodniowych piskląt do budynków inwentarskich. Chów prowadzony będzie na ściółce. W ciągu roku planowane są 3 pełne cykle produkcyjne.

Każdy z dwóch planowanych budynków inwentarskich do chowu drobiu wyposażony zostanie w 12 szt. wentylatorów dachowych o wydajności 20 200 m³/h każdy i w 12 szt. wentylatorów ściennych w ścianie szczytowej o wydajności do 54 000 m³/h każdy. Budynki inwentarskie będą ogrzewane przy pomocy nagrzewnic gazowych, wyposażonych w indywidualne emitery.

W dokumentacji zawarto dane oraz obliczenia wielkości emisji substancji z wszystkich (istniejących i planowanych) źródeł i miejsc emisji (o parametrach podanych w dokumentacji), z uwzględnieniem dwóch wariantów chowu – brojlerów i indyczek.

Z wykonanych obliczeń rozprzestrzeniania w powietrzu takich substancji jak: amoniak, siarkowodór, tlenki azotu jako NO₂, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne, benzo/a/piren, benzen, ołów oraz pył (w tym pyłu zawieszony PM10 i pyłu zawieszony PM2,5) wynika, iż ich emisje nie będą powodować przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz wartości odniesienia określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87).

Wnioskodawca przedstawił obliczenia, z których wynika, że prowadzony chów brojlerów nie będzie powodował przekroczenia granicznej wielkości emisji (BAT-AEL) dla emitowanego amoniaku, określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. UE. L. z 2017 r. t. 43, str. 231).

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż instalacja będzie spełniać wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

W dokumentacji przedstawiono rozwiązania ograniczające oddziaływanie instalacji na stan jakości powietrza. Stosowane będzie żywienie dostosowane do fazy rozwoju zwierząt

z wykorzystaniem pasz o zawartości białka surowego dostosowanego do określonego cyklu chowu. System wentylacji będzie poddawany systematycznej konserwacji i naprawom.

Zastosowana będzie łatwa w utrzymaniu czystości posadzka.

Z uwagi na brak unormowań prawnych (dopuszczalnych norm) w zakresie wielkości emisji substancji złoonych do środowiska, tutejszy Organ, nie ma możliwości ograniczenia wielkości emisji złoonych, na etapie projektowania budowy instalacji, jak również egzekwowania prawa w zwalczaniu ewentualnych przekroczeń poziomów substancji zapachowych w powietrzu.

W związku z czym, w przypadku, w którym obiekty wrażliwe (w trakcie funkcjonowania instalacji objętej niniejszym postanowieniem) odczują dokuczliwość zapachu, Prowadzący instalacje zobligowany jest do opracowania, wdrożenia i regularnego podawania przeglądowni planu zarządzania zapachami, jako części systemu zarządzania środowiskowego (BAT 12). Z informacji przedstawionych w dokumentacji, wynika, że Inwestor zastosuje działania w celu jak najbardziej skutecznego ograniczenia emisji substancji zapachowych. Budynki inwentarskie będą zlokalizowane w zachodniej części działki, celem maksymalnego oddalenia od zabudowań. Wentylatory szczytowe zlokalizowane zostaną po tych stronach budynków, które znajdują się dalej od obiektów wrażliwych. Pomiot będzie usuwany z kurników bezpośrednio na środki transportu po zakończonym cyklu bez magazynowania i przetwarzania na terenie fermy (brak emisji odorów z magazynowania odchodów). Ładunek pomiotu prowadzony będzie wewnątrz obiektów, na szczelnych posadzkach, a środki transportu, przewożące pomiot, nakrywane będą szczelną przykrywą brezentową, zapobiegającą rozsypywaniu ładunku. Zastosowany będzie system zapewniający optymalną wymianę powietrza w kurnikach, przy jednoczesnym utrzymaniu suchej ściółki oraz zmniejszenie czasu pracy wentylatorów wydmuchowych. Zastosowany będzie system pojenia zmniejszający wycieki wody, posiadający aktywne alarmy awarii – monitoring pod kątem wystąpienia nieszczelności. W kurnikach zastosowane będą posadzki betonowe (takie, które nie nasiąkają i są łatwo zmywalne), zapewniające odpowiednią higienę kurników oraz brak „nasiąkania” zapachem.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określono rodzaje odpadów wytwarzanych na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji instalacji.

W dokumentacji przedstawiono opis miejsc i sposoby magazynowania odpadów.

Z przedstawionych informacji wynika, że sposób postępowania z odpadami będzie zgodny z wymogami ochrony środowiska oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.). Odpady należy magazynować w wyznaczonych oraz oznakowanych miejscach, w sposób zabezpieczający środowisko przed negatywnym oddziaływaniem. Czas magazynowania odpadów nie może przekraczać terminów określonych ustawą o odpadach. Wytwarzane odpady należy przekazywać do przetwarzania podmiotom, posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarowania odpadami, uwzględniając hierarchię postępowania z odpadami. Inwestor jest zobowiązany do prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji odpadów, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

W przypadku odpadów powstających w wyniku leczenia oraz profilaktyki weterynaryjnej, wytwórcą odpadów jest lekarz weterynarii obsługujący gospodarstwo.

Padłe sztuki zwierząt magazynowane będą workach z tworzywa sztucznego, umieszczanych w kontenerze ustawionym w zamkniętym pomieszczeniu chłodniczym. Następnie przekazywane podmiotom prowadzącym ich dalsze zagospodarowanie na warunkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. UE. z 2009 r., L 300, str. 1 ze zm.).

Ponadto, zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmiercanych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z ww. rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 – nie są traktowane jako odpady.

Przewidywana ilość martwych zwierząt wyniesie 32 Mg/rok.

Obornik wykorzystywany jest rolniczo oraz przekazywany do biogazowni rolniczej. Zgodnie z art. 2 pkt 6 lit. a ustawy o odpadach, biomasa w postaci odchodów zwierzęcych – podlegająca przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002, która jest wykorzystywana w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi - nie jest traktowana jako odpad. Roczna ilość powstającego na fermie obornika w wariantach nr 1 (brojlery kurze) wynosi 2 543,61 Mg/rok, a w wariantach nr 2 (indyki samice) – 1 181,44 Mg/rok. Obornik nie jest magazynowany na terenie fermy. Załadunek obornika odbywa się bezpośrednio z kurnika na pojazdy specjalistyczne, które składają się z ciągnika samochodowego i szczelnie oplandekowanego kontenera.

W przedstawionej dokumentacji wskazano najlepsze dostępne techniki BAT 3, BAT 4, BAT 24 oraz BAT 29, które będą stosowane w związku z eksploatacją instalacji.

Instalacja będzie zaopatrywana w wodę, tak jak gospodarstwo do tej pory – z lokalnej sieci wodociągowej na podstawie umowy z właścicielem urządzeń wodociągowych.

Woda wykorzystywana będzie na cele technologiczne – pojenie zwierząt, do systemu chłodzenia pomieszczeń inwentarskich (Pad Cooling), zmywania powierzchni socjalnych oraz na potrzeby bytowe.

Kurniki będą czyszczone dwuetapowo – najpierw na sucho, a później na mokro. Zgodnie z raportem, planowane jest mycie kurników myjką wysokociśnieniową – czystą wodą lub wodą z użyciem środków biodegradowalnych – w przypadku silnych zabrudzeń. W przypadku mycia na mokro, wody o składzie przybliżonym do naturalnych nawozów płynnych kierowane będą do zbiorników bezodpływowych, a następnie będą wykorzystywane rolniczo. Inwestor dopuszcza także wykorzystanie wód z mycia do zraszania obornika przed jego wywozem.

W związku z planowanym użyciem, w określonych przypadkach, także środków biodegradowalnych do mycia, konieczne będzie przeprowadzenie badań przez laboratorium akredytowane, pod kątem składu wód z mycia i obecności substancji szczególnie szkodliwych.

Jednocześnie, wyjaśniam, że ww. wody z mycia obiektów inwentarskich wodą lub wodą z dodatkiem środków biodegradowalnych, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, co do zasady stanowią będą ściek przemysłowy w rozumieniu art. 16 pkt 64 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 960 ze zm.). Powyższe nie wyklucza wykorzystania ich rolniczo zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311).

Inwestor przedstawił rozwiązania zapewniające ochronę środowiska gruntowo-wodnego m.in. zastosowanie szczelnych posadzek w halach, kontrolowanie stanu technicznego urządzeń wykorzystywanych w trakcie eksploatacji, pobór wody z sieci wodociągowej, selektywne magazynowane powstających w czasie eksploatacji instalacji odpadów w wyznaczonych miejscach lub pomieszczeniach do czasu uzbierania partii uzasadnionej ekonomicznie do transportu i przekazywane odpadów podmiotom posiadającym odpowiednie uprawnienia, gospodarka nawozami naturalnymi - gromadzenie płynnych nawozów naturalnych w szczelnych zbiornikach, brak składowania obornika, wyposażenie gospodarstwa w sorbenty, maty lub biopreparaty neutralizujące ewentualne rozlewy.

Z przedstawionej w dokumentacji analizy wynika, iż działalność instalacji nie będzie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy terenów wymagających ochrony akustycznej zlokalizowanych w kierunku wschodnim (tereny zabudowy zagrodowej). W raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono rozwiązania jakie będą stosowane w celu minimalizacji oddziaływania na klimat akustyczny. Zastosowane zostaną urządzenia charakteryzujące się niskim poziomem dźwięku (w miarę dostępnych na rynku). Urządzenia będą poddawane systematycznej konserwacji i naprawom w celu utrzymania nominalnych poziomów emisji hałasu. Ruch pojazdów zostanie ograniczony wyłącznie do pory dziennej.

Planowane przedsięwzięcie, w wariacie chowu brojlerów, stanowi instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W dokumentacji przedstawiono porównanie proponowanej techniki chowu z zapisami decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016 r., poz. 138), nie będzie zaliczane do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Jak wynika z art. 77 ust. 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w rozpatrywanej sprawie nie stosuje się przepisów art. 106 § 3 i § 5-6 Kodeksu postępowania administracyjnego, zatem opinia odnośnie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wydawana w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że opinia ta wydawana jest w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, tak więc zgodnie z regułami wynikającymi z art. 123 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, winna ona mieć formę niezaskarżalnego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje prawo wniesienia zażalenia. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, Strony mogą zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

*z up. Marszałka Województwa
Agnieszka Lewicka
Zastępca Dyrektora Departamentu
Zarządzania Środowiskiem i Klimatu*

Data udostępnienia niniejszego postanowienia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu – 7.05.2026 r.

Otrzymują:

1. Burmistrz Książa Wielkopolskiego

na adres:

Urząd Miejski w Książu Wielkopolskim (e-Doręczenia)

ul. Stacha Wichury 11A, 63-130 Książ Wielkopolski

2. Krzysztof Binkowski

3. Pozostałe Strony postępowania w trybie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego

4. Aa